

Τίμησαν τους Άγιους Τεσσαράκοντα Μάρτυρες στην Μητρόπολη Ιερισσού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Σήμερα, Τρίτη 9η Μαρτίου, η Ενορία του Γοματίου γιόρτασε σύμφωνα με την αγιορείτικη τάξη τη μνήμη των Αγίων ενδόξων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων που υπέστησαν φρικτό μαρτύριο στη λίμνη της πόλεως της Σεβαστείας, στα μέρη της Καππαδοκίας της Μικράς Ασίας.

Η Πανήγυρις έλαβε χώρα στον σταυροειδή τρουλαίο βυζαντινό ενοριακό Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων που ανήγειρε προ 30ετίας περίπου ο Εφημέριός του, Αγιορείτης Παν. Αρχιμ. π. Αναστάσιος Τοπούζης, βοηθούμενος από τους ενορίτες του και όχι μόνο, μετά την καταστροφική πυρκαγιά που υπέστη ο παλαιός Ναός της Παναγίας, τον οποίο η Ενορία απεκατέστησε και σήμερα βρίσκεται δίπλα στον κυρίως Ναό.

Ανήμερα στη γιορτή, του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος πλαισιούμενος από τους

Παν. Αρχιμ. π. Βαρθολομαίο Χατζόγλου και π. Αναστάσιο Τοπούζη εφημέριο του Ναού, τον Αιδ. Πρωτ. π. Μακάριο Ζωνάρα και τους Διακόνους π. Θεόκλητο Παρδάλη και π. Αμφιλόχιο Χάιτα.

Τα ψαλτήρια τίμησαν οι μουσικολογιώτατοι κ. Βασίλειος Κοκκαλιάρης, Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας και ο τοπικός Ιεροψάλτης κ. Άγγελος Μπουχωρικός με τους συνεργάτες τους.

Παρακολουθήστε:

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη διεξοδικά στο μαρτύριο των Αγίων Τεσσαράκοντα που προς τιμήν τους εγκώμια έχουν συγγράψει μεγάλοι της Εκκλησίας Πατέρες, όπως ο Μ. Βασίλειος , ο Ιερός Χρυσόστομος, ο Γρηγόριος ο Νύσσης, ο Επίσκοπος Αμασσειάς Αστέριος, ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος κ.α.

Τούτο συνέβη διότι προξένησε στην αρχαία Εκκλησία τεράστια εντύπωση η μαρτυρία τους και το μαρτύριό τους.

Οι Άγιοι Τεσσαράκοντα ήταν Στρατιώτες από διάφορους τόπους και μαρτύρησαν στους χρόνους του Ρωμαίου Αυτοκράτορος Λικινίου και τοπικού Άρχοντος Αγρικόλα, κατά το έτος 320 μ.Χ.. Δέθηκαν με αλυσίδες, παραδόθηκαν στις φυλακές και λιθοβολήθηκαν άγρια από τους Ρωμαίους ειδωλολάτρες και τελικά μέσα στο βαρύ ψύχος της χώρας της Σεβαστείας ρίχτηκαν στη λίμνη της, ώστε μέσα στον πάγο να αφήσουν την τελευταία πνοή τους.

Στο σημείο αυτό ο ομιλητής υπέμνησε τη λιποταξία ενός εκ των Τεσσαράκοντα, του οποίου τη θέση πήρε γενναιόφρονα ένας εκ των δεσμοφυλάκων τους, του οποίου το όνομα ήταν Αγλάιος.

Σημειωτέον ότι κατά το πρωινό του Μαρτυρίου τους οι δεσμοφύλακες τους «κατέαξαν» τα σκέλη, τους θρυμάτισαν τα οστά των ποδών, για να επέλθη γρήγορα ο θάνατος, μετά την κατάψυξη και το μελάνιασμα που υπέστησαν όλη τη νύχτα στα παγωμένα νερά της λίμνης.

Κατόπιν ο Επίσκοπός μας διερωτήθη ποια ήταν η αιτία που παρεκίνησε Σαράντα νέους ανθρώπους και μάλιστα στρατιώτες του Ρωμαϊκού Στρατού να εγκαταλείψουν τα εγκόσμια και με φρικτό τρόπο να μαρτυρήσουν για τον Χριστό. Την απάντηση, κατά τον Δεσπότη, έδωσε ο Απόστολος Παύλος στην Α΄ προς Τιμόθεον Επιστολή του, μιλώντας για το Μέγα μυστήριο της ευσεβείας : «... μέγα

εστί το της ευσεβείας μυστήριον· Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν Πνεύματι, ώφθη αγγέλοις, εκηρύχθη εν έθνεσιν, επιστεύθη εν κόσμω, ανελήφθη εν δόξη» (Τιμ. Α΄, γ΄16), δηλαδή, «...μεγάλο είναι το μυστήριο της αληθινής πίστεώς μας, που αποκαλύφθηκε ως θησαυρός αιώνιος και παραδόθηκε από τον Θεό στην Εκκλησία Του. Ο Θεός φανερώθηκε σαρκωμένος, αποδείχθηκε αληθινός Μεσσίας διά του Αγίου Πνεύματος.

Έτσι μονάχα εξηγείται το πως για τον αναστημένο Χριστό οι Άγιοι Μάρτυρες δεν λογάριασαν τίποτε: ούτε νιάτα, ούτε ζωή, ούτε δόξα, ούτε τιμές και μεγαλεία! Η πίστη στο σαρκωμένο, παθόντα και αναστάντα Κύριό μας τους ωδήγησε στο μαρτύριο. Εδώ ο Σεβασμιώτατος στήριξε την κυρία πρόταση του κηρύγματός του, λέγοντας:

«Το ότι τολμάμε να μιλάμε για τον Θεό, τον ένα τριαδικό Θεό, αυτό το οφείλουμε στην απόφασή Του ν' αποκαλυφθή προσωπικά μέσα στον κόσμο και να συναντηθή με τους ανθρώπους· η Ενανθρώπηση, το κήρυγμα, τα θαύματα, η Σταύρωση, η Ταφή, η Ανάσταση και η Ανάληψη του Υιού και Λόγου του Θεού, του Χριστού μας, ως η ύψιστη αποκάλυψη του Θεού, αποτελεί το βασικώτερο σημείο αυτής της συναντήσεως.

Η Εκκλησία φέροντας και κηρύσσοντας μοναδικά αυτήν την καθολική πίστη, το μυστήριο της ευσεβείας, βιώνει τον Χριστό ψηλαφητά, υπογραμμίζοντας αναντικατάστατα τον ιστορικό χαρακτήρα της Ενανθρωπήσεως του Λόγου.

Δηλαδή, λέει στον ορθολογιστή και σκεπτικιστή του αιώνα μας ότι τον Θεό δεν Τον ανακαλύψαμε μέσα σε κάποιον πειραματικό σωλήνα η με οποιονδήποτε άλλον τρόπο που εμπίπτει σε ανθρώπινά λογικά, αλλά μας αποκαλύφθηκε με θέλησή Του μοναδική μέσα από την Ένσαρκη Οικονομία Του, με το ότι τόλμησε ο Θεός και έγινε και άνθρωπος!

Έτσι ερμηνεύεται η προσφορά του μαρτυρίου και το βάπτισμα του αίματος όχι μόνον των Αγίων Τεσσαράκοντα, αλλά των εκατομμυρίων Μαρτύρων της Εκκλησίας μας!»

Και τελείωσε το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ως εξής:

« Αν δεν είχε σαρκωθή ο Λόγος του Θεού, η πίστη μας στον Θεό θα ήταν ψηλάφηση σκιών, φαντασμάτων και χιμαιρών! Ευτυχώς ο Κύριος ευδόκησε και ήλθε κοντά μας, ψηλαφήθηκε από μας και με το αίμα τους οι Άγιοι Μάρτυρες πιστοποιήσαν την αλήθεια της δικής Του φανερώσεως και αληθείας!»

και λόγω
άθε χρόνο

[Περισσότερες φωτογραφίες πατώντας εδώ.](#)